

[ROBACZY *ai*

robaczy, chrobaczy.

o oraz a jasne.

sg m I robacz(e)m. ◇ n N chrobacze.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w.

*Przymiotnik od „robak”: Niemcy to źiele zową Wurmkraut/ iákoby chrobáce źiele/ bo dáiac naśienié/ które łą kwiatki/ tedy chrobaki w żywócie dziećióm zábiia y wypádba. *UrządowHerb* 297a.*

*Wyrażenie: peryfr. »pokarm robaczy« = człowiek: y zaly radzysz dzyewcze twe yysz by krystvssza wszgardzyla a sz czlowykyem szmyertelnem, pokarmem robaczem sbye szlączyła *ŻywEufr* 13.*

DDJ